

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Opiparu[m] & ferale Comitiss epulu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

3^a Reg. 17. 14.

PP. Franciscanos, Cappuccinos, aut alios Dei seruos, ad hospitium suum trahere possint, Existimant enim, se Deum ipsum, in illius excipere, & cum Deo diuinam benedictionem. Qualis, cum Elia, ingressa est, in Sareptha Sidoniorum, in domum viduæ, cuius *hydria farina non defecit, nec lecythus olei minutus est, usque ad diem, in qua Dominus dedit pluuiam super faciem terra.* Quæ mulier vitæ hanc benedictionem meruit admirando genere hospitalitatis. Nam cum vbique fames esset; cum ipsa & filius omnia iam consumpissent, nec illi quidquam superesset, *nisi quantum pugillus capere potest farina in hydria, & paululum olei in lecytho,* quo ablutopro, iam se morituram cum filio, præ fame, ominabatur; tamen, ausus est ab ea petere Elias, ac dicere: *mibi primum fac de ipsa farina subcinericium panem paruulum, & affer ad me. Quæ abijt, & fecit iuxta verbum Elia.* Quæ jam hoc mater faceret, quæ non diceret; *Quiq; sibi proximus, aut, Tunica pallio propior est:* Ego prius, cum filio meo, comedam, si nobis ipsis non sufficit, cur daremus tibi? Nihil horum dixit; sed Elia primum dedit, prodigioso quodam hospitalitatis exemplo. Quo non solum nihil amisit, sed lucrata est plurimum. Nam *& comedit ipse, & illa, & domus eius: & ex illa die hydria farina non defecit, & lecythus olei non est imminutus.* Quin & aliud beneficium illi Elias contulit, vt defunctum postea filium eius à mortuis resuscitaret.

III.

Parem hospitalitem prædictus Comes, utpote opulentus & omnibus rebus abundans S. Vdalrico non exhibuit, maius tamen beneficium reportauit. Nam postquam summis precibus obtinuit, vt pius Antistes apud eum diuerteret, res prorsus nouæ atq; stupendæ acciderunt. Iusserat Comes epulum splendidissimum apparari; iamq; accubuerant, & tot missus in mensam inferebantur, vt eorum ne numerandi quidem, ne dum edundi copia esset. Ac, vt cum ventre etiam oculos liceret satiare, stabant, inter cibos, pictæ ad elegantiam dapes, vernabant horti; germinabant de ferculis herbæ & gramina; saliebant in altum è saccharis rupibus fontes; explicabant in orbem oculos & gemmatam caudam pauones. Denique quidquid tanto hospiti honorando cocorum industria atque cupediariorum artes poterant elaborare, apponebatur. In sæculo ista magna videntur, & hominibus, corpori saginando de-

ditio

ditis placent. D. Vdalrico omnia frustra fuerunt apparatus. Nihil illi sapuit, nihil omnium pretiosorum attigit. Nempe alium illi cibum misit Deus, quem vulgus nesciebat. Siquidem, vbi coeptum est epulari, sub ipsa conuiuij initia, introducta est, intriclinium, miserandi vultus femina, emaciata, pallida, ossa; de cuius collo humanum caput, idque tabidum catena reuinctum pependit. Hoc tam triste mulieris spectrum, in extremo triclinij angulo cum canibus prandere atque hordeaceo pane & aqua contentum esse cogebatur, ad mortem potius, quam ad famem arcendam. Quod tam miserabile spectaculum non solum exterruit S. Antistitem, sed etiam à ferculis ad se totum rapuit occupauitque. Omnibus igitur alijs rebus omissis; dominum domus interrogauit, quænam esset ærumnosa illa, & quæ tantæ immanitatis causa? Conticuerunt omnes initio ad hanc interrogationem, neque ipse loci Comes statim erupit in responsa; sed aliquamdiu cogitabundus hæsit. Vbi autem visus est sibi satis iræ & verborum collegisse; magno sermonis pondere sic coepit loqui. *Venerande Presul, Femina hæc, quam, inter canes hos, coram intueris, aliter quidem est à primis incunabulis enutrita, sed nempe è prima nobilitatis domo oriunda aliter vixit, quam eam optimi parentes docuerunt. Siquidem è castissima educatione in putidam mœcham degenerauit. Atque, ut me clarius intelligas; hæc uxor mea fuit, sed per adulterium mea esse desijt. Eapropter eam anno iam solido, in hunc, quem vides modum, castigo, facinusque hoc sanguine indignum, vindico; ut alia illius exemplo discant fidem tori habere sanctiorem. Porro cuculus meus fuit Equestris ordinis homo, cetera nobilis, hoc autem crimine & stigmatis sui infamia; & domus mea ignominia factus. Cuius proinde sceleratum à cerviце caput resectum, ferroque vinculum, è collo amassa noctes diesque pendulum feci, vs etiam mortuum in oculis haberet, quem solebat viuum in sinu gestare. Ob hoc flagitium, hoc meruit ornamentum. Atque hoc clementia mea est, torquatam feci, quam oportuit esse crematam. Beneficio meo viuunt, per quam si sterisset, Egisthum meum iam dudum habuissem.*

Hæc contentius perorantem, quo sensu generosa indolis femina audierit, vos cogitate; ceterè, morte ipsa illi grauius fuit, in catenis produci, & coram tanto hospite, in angulo, cura canibus, bestia instar, pasci. D. Vdalricus, postquam audiuit,

IV.